

ฮุกุมของการจ่ายชะกาตฟิฏร		
ส่งเสริม (มุสตะฮับ) สำหรับ	จำเป็น (วาญิบ) สำหรับ	
ทารกที่ยังอยู่ในครรภ์มารดา	ผู้ที่มีชีวิตอยู่ถึง ดวงอาทิตย์วันสุดท้ายของรอมฎอน ลับขอบฟ้าลง โดยที่เขาเป็นมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก, ไม่ว่าจะชายหรือหญิง, เป็นทาสหรือไท ก็ตาม	
วิทย์ปัญญา (ฮิกมะฮฺ) ของบทบัญญัติชะกาต		
ให้ความร่ำรวยแก่คนอนาถาและคนยากจน โดยไม่ต้องไปขอจากคนอื่นในวันอีด	ขจัดให้เกิดความสะอาดแก่ผู้ถือศีลอด จากสิ่งไร้สาระและความไฝต่ำ (พูดจาหยาบค้าย)	
ช่วงเวลาที่ต้องจ่ายชะกาตฟิฏร		
เวลาที่ห้ามจ่าย	เวลาที่ส่งเสริม	เวลาที่อนุญาต
หลังละหมาดอีด	ก่อนละหมาดอีด หลังละหมาดศุบฮฺ	ก่อนวันอีด หนึ่งหรือสองวัน
สิ่งที่ยินยอมให้จ่ายชะกาตฟิฏรได้		
ไม่อนุญาตให้จ่ายด้วยเงิน	๑ สอฮฺ จากอาหารหลักของผู้คน , พิกัด ๑ สอฮฺจากข้าวสาลีอย่างดี คือ ๒ กิโล ๔๐ กรัม และค่านวนจากอาหารหลักของแต่ละพื้นที่ด้วยจำนวนดังกล่าว	
ปริมาณชะกาตฟิฏรของอาหารหลักชนิดต่างๆ เมื่อเทียบเป็นน้ำหนัก		
ข้าว ๒๓๐๐ กรัม	แป้งเซโมลิน่า ๒๐๐๐ กรัม	แป้งสาลี ๑๔๐๐ กรัม
ถั่วฮิมมัศ ๒๐๐๐ กรัม	อะตัส ๒๑๐๐ กรัม	ข้าวสาลี ๒๐๔๐ กรัม
อินทผลัมแห้ง ๑๖๔๐ กรัม	อินทผลัม ๑๘๐๐ กรัม	ถั่วฟาโซเลีย ๒๐๖๐ กรัม
ประเภทของชะกาตเมื่อพิจารณาตามผู้มีสิทธิรับและจำนวน		
๑. สิ่งที่ถูกกำหนดถึงสิ่งที่ถูกจ่าย โดยไม่พิจารณาถึงผู้จ่ายและผู้รับ เช่นชะกาตฟิฏร	๒. สิ่งที่ถูกกำหนดในสิ่งที่จะต้องจ่ายและผู้ที่จะรับ เช่นการจ่ายฟิดยะตุลอะซา (คือการกระทำสิ่งต้องห้ามบางประการสำหรับผู้ครองเอียะรอมประกอบพิธีฮัจญ์ เช่นโกนผม ตัดเล็บ ปิดศีรษะสำหรับผู้ชาย) ((จงให้อาหารแก่คนยากจน ๖ คน โดยแต่ละคนครึ่งสอฮฺ))	๓. สิ่งที่ถูกกำหนดผู้รับ โดยไม่กำหนดสิ่งที่ถูกจ่าย เช่น กัฟฟาเราะฮฺ (ค่าปรับ) ของการสาบาน